

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3732/2022
08.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Петар Недељковић, адвокат из ..., против туженог противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Биљана Илић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављене против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2923/21 од 02.11.2021. године, у седници већа одржаној 08.06.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2923/21 од 02.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2923/21 од 02.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 1808/20 од 19.04.2021. године, ставом првим изреке изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да исплати тужиоцу износ од 465 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 15.07.2018. године до исплате на име дуга насталог из уговора о купопродаји ствари. Ставом другим и трећим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужилац да преда туженом у својину и државину индивидуално одређене покретне ствари наведене у изреци, те да се утврди право туженог на умањење уговорене купопродајне цене за вредност ствари одређене у изреци, и то за износ од 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС који је важио у време закључења уговора. Ставом четвртим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се тужилац обавезе да туженом, на име разлике између исплаћеног дела уговорене купопродајне цене и умањења купопродајне цене за ствар која је предмет уговора, исплати износ од 35 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са каматом на наведени износ у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције и рефинансирање увећане за 8 процентних поена, почев од 15.08.2018. године.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 2923/21 од 02.11.2021. године, одбијене су

жалбе тужиоца и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу – Судска јединица у Варварину П 1808/20 од 19.04.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац-противтужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за примену члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца-противтуженог, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Спорно правно питање није од општег интереса, већ се ради о чињеничном и правном питању конкретног спора, а образложења побијаних пресуда за одлуку о тужбеном и противтужбеном захтеву у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, тако да није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе ни новог тумачења права, нити је ревидент приложио судске одлуке које би поткрепиле његове паушалне тврдње о постојању услова за одлучивање о ревизији као посебној, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и у смислу одредаба члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП и оценио да је у смислу тих законских одредаба ревизија недозвољена.

Наиме, Законом о парничном поступку, чланом 468. ст. 1 и 4. прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.), да у таквом спору против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена (члана 479. став 6), као и да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3), осим из члана 404. овог закона (члан 410. став 2. тачка 5).

Тужба је поднета 05.09.2018. године, ради исплате дуга у динарској

противвредности износа 3.000,00 евра, а у противтужби поднетој 16.11.2018. године ради предаје ствари је као вредност предмета спора наведен износ од 80.000,00 динара, тако да се у конкретном случају ради о спору мале вредности.

С обзиром да је побијаном пресудом донетом у другом степену одлучено у спору мале вредности и да у таквом спору није дозвољена ревизија, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић